

שש נקודות לפלטפורמה לאחדות מהפכנית ביתקופה זו
הצעה של הנטייה הקומוניסטית המהפכנית (RCIT) פברואר 2018
www.thecommunists.net

אנו חיים בעולם בו הסתירות מחריפות וחלים בו שינויים פתאומיים. ככל שהקפיטליזם נרקב, כך השודדים הקפיטליסטים מנסים להגדיל את עושרם, בדרך של התקפות על מעמד הפועלים ועל המדוכאים. הם הורסים את הסביבה ובאותה עת מחריפים הניגודים בין המדינות האימפריאליסטיות. קיומה של האנושות בסכנה, עקב השינויים באקלים והתחרות הגוברת בין המעצמות העולמות לפתוח במלחמת עולם שלישית. לכן אנו אמרים או סוציאליזם או חזרה לתקופת האבן!

הסיטואציה הדרמטית הופכת את המאבק למען הסוציאליזם נחוץ יותר מאשר אי פעם. משמע, מעמד הפועלים והמדוכאים זקוקים למפלגה המחויבת למאבק עולמי למען העתיד.

לדעתנו יש הכרח שכל המהפכנים בעולם ישתפו פעולה כדי להניח את היסודות לאיחוד עקרוני שיוביל להקמתה של מפלגה מהפכנית עולמית, שיש לה יותר כוח. נקודת המוצא לאיחוד זה הוא הסכמה על השאלות המרכזיות במאבק המעמדי הגלובלי. הזרם של הנטייה הקומוניסטית המהפכנית (RCIT) חושב שהשאלות המרכזיות הפרוגרמטיות כיום הן:

1. הכרה בהחרפה של המאבק בין המעצמות האימפריאליסטיות -- ארצות הברית, האיחוד האירופאי, יפן, רוסיה וסין.

ניתן להבין את הדינמיקה של המצב הנוכחי של המשבר של הקפיטליזם, רק אם מכירים בכך שלא רק ארצות הברית, האיחוד האירופאי ויפן הן מדינות אימפריאליסטיות, אלא גם המעצמות העולמות רוסיה וסין. רק על בסיס הבנה זו ניתן לנסח פרוגרמה אנטי אימפריאליסטית נכונה בנושא של אינטרנציונאליזם פרולטארי ותבוסה מהפכנית לאימפריאליסטים השונים. דהינו, מהפכנים מסרבים לתת ידם למעצמה כל שהיא הנאבקות במעצמה אחרת והעמדה הנכונה בקונפליקט מסוג זה היא: "האויב העיקרי הוא בבית".

גישה דומה נדרשת במקרה בו הודו נכנסת למאבק עם סין. הודו שאינה מעצמה אימפריאליסטית פועלת בימים אלו כשליחה של ארצות הברית האימפריאליסטית. אלו שלא מסוגלים להבין את האופי הריאקציוני של המעצמות האימפריאליסטיות, לא יוכלו במודע או שלא במודע, לקחת עמדה אנטי אימפריאליסטית עקבית, דהינו מרקסיסטית, והם יתמכו בצד אימפריאליסטי זה או אחר בטענה שצד אימפריאליסטי אחד הוא הפחות נורא.

2. מאבק עקבי כנגד האימפריאליזם ולמען השחרור של העמים המדוכאים.

מהפכנים ניצבים למען התבוסה של מדינות אימפריאליסטיות והשליחות שלהן, בכל קונפליקט בו כוחות המייצגים את העמים המדוכאים נלחמים בכוח אימפריאליסטי, מהפכנים ניצבים למען הנצחון הצבאי של כוחות אלו, מבלי לתת תמיכה פוליטית להנהגה הלא מהפכנית של המדוכאים (איסלמיסטים זעיר בורגנים או לאומנים). הדבר נכון גם בקונפליקטים בין מחנות באותה מדינה (הצ'ינים ברוסיה והטורקמניסטים בסין), או במלחמות מחוץ למדינה (צפון קוריאה, אפגניסטן, סוריה, מאלי, סומליה, מאבק הקטלונים המדוכאים לעצמאות כנגד האימפריאליסטים הספרדים). בדומה, מהפכנים חייבים להיאבק למען גבולות פתוחים במדינות האימפריאליסטיות ושווי זכויות לכל המיעוטים הלאומיים ומהגרים (זכויות אזרח, שכר שווה). יתר על כן, מהפכנים מסרבים לתמוך בצד אימפריאליסטי זה או אחר (ברקסיט נגד האיחוד האירופאי, קלינטון נגד טרמפ) אלו המסרבים לתמוך במאבק של ההמונים המדוכאים כנגד דיכויים, ומצביעים על ההנהגות הלא טובות שלהם כתרופה, נוטשים את המאבק המעמדי הקונקרטי המתרחש כיום ועוזבים את המחנה של מעמד הפועלים וההמונים המדוכאים.

3. המשך המאבק המהפכני במזרח התיכון ובצפון אפריקה כנגד דיקטטורות ריאקציוניות, אימפריאליזם והציונות.

המאבק ההמוני בפלסטין, טוניסיה, אירן, סוריה, מצרים, תימן, סודן ומדינות נוספות היו המאבקים החשובים והמתקדמים ביותר עד כה בתקופה שהחלה בשנת 2008. אמת, ללא הנהגה מהפכנית, ההמונים ספגו מספר תבוסות איומות. למשל ההפיכה הצבאית של גנרל אל סיסוי במצרים ביולי 2013, או הטבח הנמשך בהמוני סוריה מידי אסד ותומכיו. אולם המאבק המהפכני ממשיך. הדבר משתקף במאבק העממי בפלסטין, סוריה, תימן ומצרים כשם שבארצות אחרות

כטוניסיה, אירן, סודן ומרוקו. התגובה של ההמונים הפלסטינים כתגובה לפרובוקציה של טרמפ שהכריז שירושלים היא בירת ישראל, פתחה פרק חדש במאבק המהפכני כנגד הכוחות האימפריאליסטיים, כנגד מדינת האפרטהייד הציונית, ולמען הקמתה של מדינה פלסטינית מהים ועד הנהר (למען פלסטין החופשית ואדומה). המאבק הספונטני של ההמונים בטוניסיה ובאיראן מצביע על האפשרות שהמאבק המהפכני במזרח התיכון יחזור ויתפשט למדינות לא ערביות. מהפכנים חייבים לתמוך במאבקים המוניים אלו, כנגד הדיקטטורות והכוחות הריאקציונרים, מבלי לתת תמיכה פוליטית להנהגות הלא מהפכניות (הזעיר בורגנות האסלאמית והלאומנים) "הסוציאליסטים" אשר הפסיקו לתמוך במהפכה הערבית מאז 2011 ואשר הכריזו שהיא חוסלה, הוכיחו שהם סוציאליסטים ודמוקרטים בדיבור ולא במעשה. מהפכנים מתנגדים לכל מלחמה בין כוחות אזוריים (ערב הסעודית, אירן, מצרים, סודן אתיופיה). לעומתם מהפכנים ינתחו באופן קונקרטי כל מלחמה, את הרקע הפוליטי שלה ואת התפקיד שממלא האימפריאליזם במלחמה (במיוחד, ארצות הברית,, רוסיה וסין)

4. מאבק מהפכני כנגד ההתקפות על הזכויות הדמוקרטיות

מהפכנים יכולים לשרת את האינטרס של מעמד הפועלים והמדוכאים רק במידה והם מסוגלים להכיר את האויב המעמדי ולגייס את ההמונים נגדו. על כן הם חייבים להלחם בכל דיקטטורה ופסבדו דמוקרטיה (סוריה, טוגו, קניה, הרפובליקה הדמוקרטית של קונגו, זימבבואה). כנגד כל דיכוי לאומי וגזעני (ילידי אמריקה הלטינית, המיעוט המוסלמי בני הרוהינגיה, במיאנמר, עבדים שחורים בלוב), כנגד כל הפיכה צבאית (מצרים 2013, תיאלנד 2014, ברזיל 2016) כנגד ההתקפות נגד מיעוטים (צרפת שהכריזה על משטר צבאי מאז 2015). כל אלו שלא יצאו להיאבק כנגד התקפות ריאקציונריות אלו, ואף תמכו בהן, או לקחו עמדה ניטראלית הם בוגדים במעמד הפועלים. ביניהם ובינינו מפרידה חומה של דם.

5. האפליקציה של הטקטיקה של החזית המואחדת בכל המאבקים ההמוניים.

מהפכנים מתנגדים לכל הצורות של הכיתותיות המסרבת לקחת חלק במאבק ההמוני בטענה שיש לה הנהגה לא מהפכנית. במקום זאת הם משתמשים בטקטיקה של החזית המאוחדת עם הפועלים והאיכרים המונהגים על ידי רפורמיסטיים או כוחות פופוליסטיים (איגודים מקצועיים ארגונים המוניים של האיכרים והעניים בעיר, אך גם מפלגות פוליטיות כמו PT, CUT, MST, BBRZIL, CGT, CTA, FIT, בארגנטינה, MORENA במקסיקו, האסלמיסטיים במצרים, המורדים בסוריה. EFF בדרום אפריקה, סריזה ביוון לפני 2015, PODEMOS בחבל הבסקי, הלאומנים הקטלונים בספרד. אוריינטציה זו חייבת להיות משולבת במאבק עקבי כנגד כל צורה של חזית עממית ופופוליסטית זעיר בורגני. ולמען עצמאותם של הפועלים והאיכרים מהנהגות אלו ותוך מאבק להקמת מפלגת פועלים מהפכנית עצמאית. אלו שלא מסוגלים להשתמש בטקטיקה זו במאבקים ההמוניים, מוכיחים שתמיכתם במאבקים אלו הם מילים ריקות.

6. להתחיל את המאבק למען מפלגת פועלים עולמית עכשיו.

המאבק כנגד ההתקפות הריאקציונריות של המעמד השליט ושחרור מעמד הפועלים והמדוכאים יכול להצליח, רק אם הוא משולב במאבק למען מהפכה סוציאליסטית. פירושו של דבר לקחת הכוח השלטוני על ידי מעמד הפועלים והמדוכאים. השלכת המעמד השליט והפקעת אמצעי הייצור העיקריים. רק כך תפתח הדרך לסוציאליזם. ההיסטוריה מלמדת אותנו, שכל המאבקים של ההמונים לשחרור יגמרו בכישלון, אם לא יונהגו על ידי מפלגת פועלים מהפכנית. מפלגה המארגנת את החלק המודע ביותר של מעמד הפועלים מבחינה פוליטית. את טובי הלוחמים של מעמד הפועלים. מפלגה החופשית מכל ניוון בירוקראטי והיא חייבת להיות מפלגה עולמית כדי למנוע את הסכנה של מהפכת הנגד.

על כן אנו קוראים לכל הארגונים והפעילים, אשר בכנות חותרים להקמת מפלגה מהפכנית עולמית של מעמד הפועלים, להצטרף אלינו על בסיס נקודות פרוגראמטיות אלו. ה RCIT מציע שהמהפכנים יצטרפו לוועד מכין על מנת להכין פוליטית ולארגן ועידה עולמית שתדון בצעדים קונקרטיים להקמתה של מפלגה מהפכנית עולמית. ה RCIT מוכן לדיון רציני שיקדם את שיתוף הפעולה בין כל המהפכנים שלהם ראיית עולם דומה.